

„A ten člověk sem musel přijít, když si tvoje mamka pro něco šla nahoru, jinak by si ho všimla.“ Milly kousla do konce tužky a pak napsala *čtvrt hodiny*. „Je to vlastně trochu děsivé! Myslíš, že zloděj sledoval salón celou dobu a čekal na ten správný okamžik?“

Jess se otrásla. „Ale proč vzal jen jedny šaty? Proč nevzal nějaké látky, aby je prodal a dostal spoustu peněz?“

„Zlaté hedvábí bylo ta nejdražší věc v salónu,“ podotkla Milly. „A je velice vzácné.“ Zapsala si *zlaté hedvábí a vzácné*.

„To nejspíš ano. Ale kdo by byl takový padouch, aby vešel dovnitř a vzal je?“

„Hmm.“ Milly se zamračila a velkými písmeny napsala *KDO?* a pak to pětkrát podtrhla.

„Ten poslíček, který do mě vrazil, měl strašně naspěch. Na ulici byli taky další lidé. Musel to být někdo z nich.“ Jess přecházela

sem a tam. Snažila se vybavit si lidi, kteří byli toho rána v Jehlové ulici. Bylo těžké na všechny si vzpomenout.

„Kéž bych se tak rozhlížela pozorněji. Vzpomínám si akorát na to, jak se Veronika a Alice hádaly v pekárně.“

„Vsadím se, že vím o někom, kdo se díval. Nejspíš pozoruje ulici i teď.“ Jess rychle přešla k výloze.

